

MISLI

THOUGHTS

št. 2

Leto II.

25. Februar 1953.

PRINTED AND PUBLISHED (EDITOR) REV. BENO KORBIC 45 VICTORIA STREET
WAVERLEY - N.S.W.

RAZOČARANJE

.....

Razočaranje je grenko. Kakor strup prevzame celega človeka. Še tako svetel dan je temen in še tako dobra beseda ga spravi v jezo. Ne samo življenjske sanje, gradovi v oblakih, so podrti, ampak velikokrat tudi ideali življenja.

Tak je bil France. Še stiri leta je tu v Avstraliji. Kot mlad fant je takoj spoznal nevarnosti, ki pritiho ne samo njemu, ampak vsemu narodu. Nemcev ni mogel. Vse grozote, o katerih je slišal, da jih Nemci počenjajo, so mu še bolj razburkale dušo. Bil je premlad, da bi mogel kaj storiti. Le govoril je proti in ljudem dajal poguma naj vstrajajo, naj se ne vdinjšajo, ker pride gotovo dan, ko bodo Nemci plačali za vse.

Tedaj se je pojavila v nje govori vasi beseda: osvobodilna fronta. Torej vendar! On je tu, pomagal bo z vsemi silami. Počakal bo, da vidi kakšen bo njen razvoj. Slišal je čez čas, da nosi le lepo ime, a je v resnici le organizacija, ki jo vodijo komunisti. O teh je že vedel, da jim je samo za oblast in da se poslužujejo vseh sredstev, da jo dosežejo, celo umorov. Začel je ljudi opozarjati, češ, naj bodo previdni, naj ne verjamejo in ne nasedajo.

Razdiralna sila komunistov ga je kmalu ožigosala kot izdajalca. Čudil se je zakaj in kako. Nič ni mogel prepričati. Novica o tem se je širila kot požar, prav po pravilu: Dober glas gre v deveto vašo, slab pa še dalje. Bil je zaznamovan.

Zaradi svojega prepričanja se je umaknil preko meje. Njim ne bo služil niti minute, boljše je tujina, kakor pa suženjstvo duha in telesa v domovini.

ŠKOF DR. GREGORIJ ROZMAN - 70 LETNIK

(9. marec)

Ob Vaši sedemdesetletnici se Vas vsi Vaši duhovni otroci, saj po želji Sv. Očeta ste postali duhovni pastir vseh raztresenih udov slovenskega naroda širom sveta, odtrganih od domače grude, spominjamo in Vam čestitamo.

Globoko čutimo z Vami, ko vidimo, kako se je vodilo Vaše škofovske poti - "teža križa.." uresničila. Pot teže križa Vam je namenila dvakratno izgnanstvo, preganjanje, sramotenje, blatenje. Križu nasprotujoče sile so hoteli doseči popoln uspeh; po besedi: udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce. Ali Vi ste vstrajali, vodili, bodrili, tolažili, bili vzgled v nošenju križa, ker Vam je bila vedno pred očmi nagrada križa, ki ga označuje drugi del Vašega življenjskega vodila.

O svoji življenjski poti lahko rečete po pesniku: Ob potu mojem so koprive, cvetlica malo ktera vmes... Toda prav žrtve in težave so se rodile uspeh in ga še bodo. Dal Bog, da bi bili še dolgo naš svetel vzor! Prevzvišeni, mi čutimo z Vami, mi Vam zaupamo, mi molimo za Vas in verujemo, da bo Vaša trnjeva pot pripeljala do nagrade križa ne samo Vas, ampak ves narod, ki Vam je izročil v varstvo.

Slovenci v Avstraliji.

Stran 2.

Tujina mu pusti vsaj svobodo duha, četudi izrablja njegove telesne moči in sile. Domovine ne bo pozabil, ker točno ve, da ljudje ki so na oblasti ne predstavljajo domovine. Ostal bo to, kar je bil vse svoje življenje.

Odločil se je za Avstralijo, ker je rabila delavcev. Dobro se je počutil. Jezik, nove navade mu ni so delale bogsiga vedi kake težave. Manjkalo mu je le prijatelj ev in domače govornice.

Delo, dober zaslužek in pa predvsem svoboda, pa so uspavale njegove duhovne sile. Dežela, ki mu je odprla vrata, k velikim stvarim ki jih preje ni imel, mu je postala neznanost. Opombe, da je tujec, so mu neznanke. Zdi se mu, kot bi ga kdo zabodel. Podzavestno išče vzroka, kdo je kriv, da je tu. Ne mara več za družino svojih prijateljev in dela le nasprotno, kar mu svetujejo. Vidi razliko med domovino in tujino in to ga bega. V pojači se potaplja, da bi zakril svojo razdvojenost.

Neki dan sem ga srečal in sem se ga skoro prestrašil, tako se je spremenil. Komaj sem ga pregovoril da je šel z menoj v restavracijo na kratek razgovor. Vedel sem, da z vsiljevanjem ne bom nič dosegel. Čakal sem, da sam začne. Končno se mu je odprlo. Ko je prišel sem, je videl, da bo uspel, če se hitro nauči jezika, kar se mu je tudi posrečilo. Hotel je služiti tudi z duhom tujini. Pa se mu je ona uprla. To ga je vrglo iz ravnotežja. Sedaj vidi, da vzgoja in duh rodita le, kadar ju vzame kot temelj in ne, če ju izključi iz svojega življenja.

Ko sva se razšla, sem vedel, da se je ponovno našel...

PKO.

Par kratkih, a sladkih :

Počasni telegraf. Dijak: Saj je ven dar veselje, da telegraf danes vse tako hitro opravi.

Sošolec: Kaj hitro. Šest tednov je že, ko sem brzojavil osetu po £20 pa še do danes niti groša nimam.

Abraham v nevarnosti:

Nekomu možu je umrla žena, ki je bila zelo huda. Prijatelj ga tolaži rekoč: Nič ne mari, Liza je že v Abrahamovem naročju. Mož: Ubogi Abraham! Pri prvi priložnosti mu bo skočila v lase...

IZ DOMOVINE IN OD DRUGOD:

Tudi tu bomo kmalu tako naredili, da bomo imeli za božič poletje kakor pri vas, po komandi, kakor jo imamo. Božične praznike so odpravili in moramo delati, praznujemo le še dedek mrz in pa novoletno jelko. Pa kakor smo modri, Boga ne bomo predrugačili.

Vse kar je treba kupiti je zelo drago. Davki so zelo visoki in morajo tisti, ki jih računaju biti kaj dobri računarji. Včasih smo jih plačevali dvakrat na leto, zdaj jih štirikrat in še enkrat več, kot poprej na dve leti. Če ne plačaš pa rubijo in vzamejo to, kar najbolj rabiš. Pritožiti pa se ni maš nikamor.

Hrvatski dom poroča, da je bil pogreb predsednika Slovenske akademije znanosti in umetnosti na državne stroške, zaradi tega tudi niso dovolili duhovnikove prisotnosti. Ko pa je bil državni pogreb končan in so oblastniki odsli, je prišla pokojnikova žena ponovno h grobu in sicer v spremstvu duhovnika, ki je opravil cerkveni pokop. Plemenita žena je tako spoštovala versko prepričanje svojega moža, da je poskrbela tudi za cerkveni pogreb. Njeno odločno zadržanje je izzvalo priznanje v vsej Ljubljani.

V današnji Jugoslaviji je 12.6% manjšin in sicer: Skipetarji 750 tisoč, Madžari 496 tisoč, Turki 98 tisoč, Italijani 75 tisoč, Bolgari 61 tisoč, Nemci 55 tisoč

Zanimivo je, da v letošnjem zasedanju UNO v jugoslovanski delegaciji ni bilo nobenega Slovenca, marveč sami Srbi. Izgleda, da je prišel Tito likvidirati svoje pravourne hlapce.

Poročajo, da je bil ob imenovanju Stepinca za kardinala Tito na slavnostni pojedini. Ko so Titu sporočili novico, ni črnil besede, ampak samo zaškripal z zobmi.

Teško gospodarsko stanje, ki je imele posledice precej brezposelnosti, se počasi popravlja. Mnogi Slovenci, ki so prišli v Avstralijo še le pred meseci in so bili ves čas brez redne zaposlitve, so pričeli redno delati.

Edini slovenski list v Avstraliji so še vedno MISLI. Naroči jih !!!

B O G K O V K O T :

V deteli, kjer smo nabli svoj novi dom, imamo toliko skrbi za vsakdanje življenje, da večasih ne vemo, kje se nas glava drži. Delo, odplačevanje zemljišča, zidava doma, nabava pohištva, da ne omenjam nešteto malenkosti, ki so s tem združene, vse to pritiska na našega človeka.

Pri opravi doma pa ljudje dostikrat pozabijo na križ, ki je krasil doma vsako slovensko hišo. Ta del hišne opreme smo boljše poznali pod imenom Bogkov kot. Imel je najodličnejši prostor v hiši, z njim je bilo nerazdružno povezano življenje Slovencev. Sredi preganjanja in zapuščenosti je bil edina tolažba.

Nad vso hišo razteza križani Bog svoje roke, kakor bi hotel z njimi povezati hišne stene, kakor bi hotel s svojim objemom združiti vse maloverne duše, vse naše kretnje in vse, kar napolnjuje in dopolnjuje življenje.

Nič ni lepega v tem razpelu za naše lažnive človeške oči. Jezusovo telo je sloko, iztegnjeno in rumenkasto, veliko rano po telesu so rdeče kot mak. Težke kaple krvi se mu prelivajo po prsih, zapestju in stopalih. V obrazu je le nemo trpljenje. Dan za dnem Jezus doživlja smrtno grozo in ni odrešenje. In sloherno uro nas pretresa krik umirajočega Boga, ki se izvija iz teh odprtih temnordečih ust.

Ko smo sedali za mizo, je Bog živel z nami v svojem odrešujočem umiranju, ko smo odhajali na delo, na polje, v gozd, k živini, nas je spremljal njegov blagoslov. Nad veselimi svati je bedel in nad prvim jokom dojenčka - nerazdružen del naše biti je postal, tečajna zvezda naših domov in nikoli mu ni bilo dovolj prijeteljstva človeških otrok. Že staro mater je sprejel ta trpeči pogled, ko je stopila s poročnim vencem v hišo, in ko je zibala sina in vnuka je Jezus še prav tako razpenjal prebodene roke kakor danes.

Ena sama materina ali očetova beseda ali kretnja, je zalegla več kot devet pridig. V knjigi Moje življenje pravi pisatelj: Takrat se je zgodilo nekaj čudnega. Mati me je prijela na rahlo za obe dve roki, šla z menoj preko izbe v kot pod razpelo. Tam je pokrižala trikrat po vrsti. Ti moj fant je rekla. Nato je na glas zajokala. Sam ne vem, zakaj. Ta dogodek mi je ostal v spominu vse življenje.

Jezus naš trpeči brat, ne sme nikoli zapustiti svojega kota, kot lastovka ne svojega gnezda pod napuščem.

prodajo

Tudi če hišo ~~prodajo~~ - Bog mora ostati, ker je hiši temeljni kamen in vez njenih oglov.

Bogkov kot naj tudi v novem domu v tujini najde častno mesto, da se bo njegova mišbost neprestano razlivala na vse njegove prebivalce.
PKO.

K A T R A

V časih, ko smo še živeli doma, se je na žalos večkrat zgodilo, da je kmetko dekletko poleg onih, ki so morali s trebuhom za kruhom - dobilo skomine po svilenih negavicah in drugih "modernih" novotarijah - slo služiti v mesto. Premnoga dekleta so šla celo v Beograd. Tja je zajadrala tudi Urbanceva Katra. Bila je iz neke večje vasi na Gorenjskem. Do bila je službo pri neki srbski gospodi in se je kaj hitro vživela v nove razmere, pa tudi v njihove navade. Nekako po dveh mesecih službe je odpotovala vse družina s Katro vred - pomislite - na Bled. Tam so dali Katro 14 dni plačanega dopusta da je lahko šla domov.

Katra veselo stopi v domačo vas. Najprej sreča vaškega učitelja, pri katerem se je še nedavno učila. "O, dobar dan, gospon uče! Kako ste?" Učitelj jo pogleda ter zamuka kakor krava: "Mu-u-u" - Katra se malo ustraši misleč, da je mogoče učitelj ponorel, pa vseeno vpraša: "Pa što vam je, gospon uče? Jeste li bolestan!" ... "Mu-u-u" zamuka zopet učitelj in potem s človeškim glasom nadaljuje: "Ne, Katra, nisem bolan, ampak pred par dnevi sem prišel s planine, kjer sem en teden živel med samimi kravami, pa sem pozabil govoriti, kakor si ti v dve mesecih pozabila naš mili materin jezik." Katra povese osramočena oči in gre domov. Pomagalo pa je le! Doma je govorila slovensko in učitelja jo

RADIO PROGRAMME "FOR NEW AUSTRALIANS"A. Very Easy LessonsSaturday, 7th March, 1953.

- JOHN : Please - speak - SLOWLY.Prosimo, govorite počasi.
 MARY : I -am- speaking - slowlyJaz govorim počasi.
 JOHN : The car is going slowly.....Avto gre počasi.
 MARY : The bicycle is going slowly.....Kolo gre počasi.
 JOHN : And now - I am speaking QUICKLY...In sedaj govorim hitro.
 PAUL : The car is going quickly.....Avto gre hitro.
 JOHN : And the bicycle is going quickly.
 MARY : John ! Paul ! Come here - QUICKLY !

Saturday, 14th March, 1953.

- MARY : On Monday (v ponedeljek) I will go (bom sel) to work on my bicycle (s kolesom). Not "I go to work" (grem na delo), but, "I will go to work (bom sel) on Monday."
 PAUL : I will go to work on my bicycle.
 MARY : Are you going to work to-day? (Greš danes delat)
 PAUL : Oh no ! Today is Saturday, and I will not go to work (in jaz ne bom sel na delo) tomorrow.
 MARY : Of course not ! Tomorrow will be Sunday.(Jutri bo nedelja)
 PAUL : But I will go to work again (ponovno) on Monday.

B. Easy LessonsSaturday, 7th March, 1953.

- JOHN : Paul, put your overcoat on (obleči svoj plašč) - you'll want it. (Ga boš potreboval) It's cold (je mrzlo). Where is it ?
 PAUL : I don't know. (Ne vem) Will you look behind the door (za vrata), John? Is it there? (ali je tam).
 JOHN : Yes, here it is. (Da, tukaj je).
 PAUL : Thanks. I don't know where my fishing rod is.
 JOHN : For heavens sake (kot pri nas : za božjo voljo) don't look for that now ! I have three fishing rods in the car. You can have one (lahko imaš eno)
 PAUL : That's lucky. Does Mary like (ali ljubi - ima rada) fishing?
 JOHN : Yes, but she never catches (nikdar ne ujame) a fish !
 MARY : Oh, yes I do !

Saturday, 14th March, 1953.

- JOHN : I can't start the car (ne morem pognati avta). Come and help, Paul.
 PAUL : I want a spanner first.
 JOHN : Here !
 PAUL : That spanner is too big. I want a small one.
 JOHN : Here you are. Is this one the right size ?
 PAUL : No, this is the same size. Give me a small spanner.
 JOHN : I'm sure this one is a different size. This spanner is too small!
 PAUL : That is it ! That's the one I want. It's the right size.

DO YOU WANT TO LEARN ENGLISH?

Write to the

Director,
Department of Education,

and ask him for Informations about the Evening Classes, Correspondence Lessons and Radio Lessons. All free of charge.

Stran 5.

LITTLE ACTS HAVE GREAT INFLUENCE

.....

We sometimes think that only the great names in the headlines control the destiny of the world. And since most of us make no pretense to greatness, we are to relax and let the famous persons do the job. But the truth is that the final course of human affairs is determined by the small, everyday acts of millions of inconspicuous and unpretentious men and women.

Robert Browning in his dramatic poem "Pippa Passes", shows how a very young girl of lowly station, by merely passing along the street and singing little songs which sprang from a pure and happy heart, influenced the spiritual lives of all the great ones of her town.

Pippa worked in the silk mills of Northern Italy a long time ago. New Year's day was her only holiday of the year and Pippa awoke that day very grateful to find the sun bright and shining. She decided to spend her whole time wandering around.

The first home she passed was that of her employer, Luca, and she looked up with longing and admiration at the gleaming windows. She had no idea that behind those windows Luca was lying dead, murdered by his wife and her lover, Sebald. Already the guilty lovers were planning a rosy future. But they suddenly looked at each other with fear and hatred when the sweet innocent song of Pippa came to their ears:

The year's at the spring...
The day's at the morn...
God's in his heaven -
All's right with the world.

In the course of the day Pippa passed beneath the windows of a young sculptor who had been tricked into matrimony by envious fellow students. He had been on the point of spurning his bride when Pippa's tender love song reached his ears. It was so sweet that he realized for the first time the true meaning of love.

All day long, Pippa wandered about the streets with song on her lips. And without the slightest idea that she was impinging on world affairs, she influenced a patriot who was planning to assassinate a tyrant, and she saved her own life from the mercenary dagger of one who knew secretly that she was the rightful heiress to a great estate.

When her holiday was over Pippa was discouraged. She felt she had done nothing, but she comforted herself with a final song:

All service rakks the same eith
God...
With God - there is no last nor
first.

Drama and spotlights come to few. But the simple every day doings of each of us may change beyond belief the life of everyone we touch. "The lips of the righteous feed many"

FAILURE SHOCKS THOSE TRAINED TO BE SUCCESS

The whole training of our young persons, at school and at home, in their reading and in the movies, is for worldly success. They are taught that if they hitch their wagon to a star they can surely rise to the highest pinnacle of fame and fortune. Many of them enter upon the serious business of life expecting to grasp the rainbow with one hand and the milky way with the other.

This kind of training has its good side. It encourages young persons to stretch themselves and do their utmost. But it has a bad side, too. A person trained only for success is wholly unprepared for the failures and disappointments which come to everyone. He is shocked and resentful at the first bad thing which happens to him, and he is likely to take refuge in futile self-pity or bitter cynicism.

Religion alone prepares a man or a woman to stand the inevitable failures of life without crumpling beneath them. Religion is concerned with the infinite and the eternal and so it gives proper perspective to all human failures. It makes them smaller and more bearable. Religion alone places the emphasis where it belongs - on spiritual values such as integrity, kindness, mercy, and good will.

During the stock market crash of 1929, every day brought the news of

Z E J A :

: : : : : : : :

Ignac Bežnik je Novoavstralec. Ignac Bežnik je žejen. Tudi truden je. Aktovka je polna in Sydney je tako velik. Nedeljska srajca se lepi na zagorel vrat. Ignac je kupil v Sydneyu prvo omaro. Odplačila! Sedaj ga čaka že na v Fairfieldu v skromni hišici. Policaj se topi od vročine na križišču. Tudi Nace se topi in sanja.

Ko si izstopil ves izmučen ter prepoten iz Litijskega avtobusa, se je na oglu smehljala mala Fricova gostilna. Zarasčena z brčijarom ter obdana z brajdo kislega grozdja.

Ko si stopil v točilnico, te je objel hladen zrak, duh po cvičku skromno razpelo v kotu, od mih zamazan napis "Ne pljuvaj po tleh" ter skrivljen zeleni pepelnik z napisom "Mal poloti dar - domu na oltar" v korist Ciril Metodove Družbe. Ob kredenci je izmivala kozarce oštirka Berta s šopom ključev ob pasu. "Četrť belega, stajerca! Pa malo sira!" Oštirka se bali, prepeva ter strese pred Naceta vse novice začnjih 24ur. Nace zadovoljen tuli svoj sir, reče kruh in zaliva. Skozi odprto okno se smehlja zeleno grozdje na brajdi, nekje kokodakajo kokoši, cerkvena ura slovesno udarja pol enajsto. Ob cesti poka bič - prešerno se drži voznik. Majda, oštirkina hči, lušči grah pod razpelom. Nace se čuti spočitega in srečnega...

Sydneyski tlak peče vrāče ter prebuja Naceta iz sanj. "Pivo bi spil, četudi sam!" prigovarja Nace Nacetu. Hotel, na zunaj obložen z rjavkastimi kahlami, kot jih imamo pri nas doma v kopalnicah in stranisčih. Na vrata ter okoli zidu se naslanjajo mladi in stari, prepoteni rdetenosci, kozarec v rokah, čepe in dajejo prav žalostno sliko; kot vrabci, ki vedrijo na klebu. Duh po pivu vsenaokoli. Okoli pulta se nahajajo žalostni obrazi, govore v nerazumljivem jeziku ter prelagajo težo telesa z noge na nogo, zvečijo cigare in pijejo. Čase piva se prazniyo kot za stavo. Pred besto je treba izprazniti sod. Potem se vse zapira. Treba je torej piti, piti, hitro in čimveč. Hitro, stoje, kozarec v roki, stlačeni v bar, da vsak korak premakne to gmoto tujih obrazov. Hitro se en "midi". Natakarica Judith, rdetelasa, namazana, uvela Judith, glavo prepleteno s steklenimi zaponkami! Nekaj mladeničev zeleni ob zidu - najbrž so malo prehitro pili in se brez gričljaja. Kot da bi morali napolniti sod in ne zmociti grlo. Nace se naslanja na vrata, silno je vroče, kozarci piva drsajo po pultu iz natakaričnih rok v pivčeve. Kje bi Nace naročil svoje pivo? Ljudje se gnetejo ko na gasilski tomboli.

Kje bi počil, ko te desetorica suva v komelec, da se pivo preli va po bradi in kravati, namesto po grlu.

Nace zapira oči, na trepalnicah se nabirajo slane rosne kaple. Brajda, hladna točilnica, široka okrogla miza, polič kislega vina... Ko odpira oči, mu plešejo pred nosom rdeči nosovi... tuje besede... Nace vleče aktovko na drugo stran ceste, grlo je suho ko tlak, obleka teži...

Električni vlak hropi, ...razbija tračnice in s cviljenjem vstavi. Nace izstopi, žejen in premočen. In iz vlaka na vlak. Še uro, pa bo doma. Lena Milka, Andrejček, Tatjana... vsi ga čakajo ter so veseli, ko ga zagledajo. Edini košček domovine, ki mu je ostal zvest in mu stoji ob strani tudi v tujini...

P E S E M

Sedela sem pred hišo. Večerna sapica mi je hladila razgreta lica in se lahko poigravala z dolgimi lasmi. Te večerne ure so mi od vseh ur dneva najdragocenejše in najljubše. Ko se spusti noč na zemljo in zagrne vse, kar je v pokrajni nelepega in mesec oblije s svojim svitom posušene travnike, da se zde srebrni tedaj mi je lahko sanjati in lahko prepevati pesmi, ki sem jih prinesla s seboj iz lepe Slovenije iz moje predrage rodne zemlje. Ona je cela v teh pesmih! Vesela in razigrana, otožna in mirna, skrivnostna in čustvena, kot so dišete livadi in šumeči gozdovi in vriski fantov po planinah in reke in jezera in belosinji velikani, ki stoje ob mejah kot ogromen zid malega raja.

Bil je prekrasen večer. Polna, bela luna se je dvigala iz za obzorja in začarovala pokrajino pod seboj. Pesmi so mi zamrle na ustnicah in prisluhnila sem lahkim melodijam v daljavi. Vedno bolj in

SO se blizale, dokler se niso prijele mojih ust. Vzdrnila sem se, bila je moja pesem.

"Tiha luna jasno sije, duh moj misli na svoj dom..." Noč. Tiha, mesečna noč. Srebrna mesečina obliva polja in gozdove ki pošumavajo v lahmem vetriču. Lepa je pokrajina, oblita z luninim svitom, vendar moj duh plove daleč, daleč...

"Srce zanjga strastno bije, Bog ve, kdaj ga videl bom..." Mehko otožna melodija me vse prešine in srce bolešno kliče, kot odmev pesmi. "Kdaj, kdaj te bom spet videla, domovina ljubljena ..?"

"Vmes so hribi in doline, vmes tumenje bistrih rek..." Daleč, oh, daleč, si domovina moja. Tam za morji in za gorami, birmimi gozdovi in brezstevilnimi polji in bistro deročimi rekami. Oh, kako daleč!

"...daleč, daleč, so planine, daleč Save je iztek..." Kje ste planine, moje ljubljenske, polne sonca, vriskanja in zvončkanja? Kje ste snežnobeli vrhovi ponosnih gora, polni skrivnosti in bajk? Kje ste! Oči zaprem, pa vas vidim. Podoba za podobo vstaja pred menoj. Glej, tam se pase ponosni Zlatorog, ki ga še ni dosegla lovčeva kroglja, ne videlo človeško oko. In tam med kamenjem in razvalinami mogočnega gradu kraljuje zvita kača z zlato krono na glavi. Zakleta kraljčina. Kdo te ne bi hotel odresiti s poljubom? Kdo ne dobiti v last tebe in tvoje zaklade? .. In tiho, povsem neslišno, pride mrak. Sonce vtone za gozdovi. Večer je tu. Čuj, tam v daljavi zvonove. Zadnji udarec se enkrat zadrhti skozi zvezdno noč; nato je vse mirno in tiho. Blago spokojnost moti le še petje čričkov in lahno žuborenje studenčkov, oboje zlito v en sam napev, napev poletne noči.

Tako daleč si, domovina moja, pa vendar tako blizu. Ne vidim te, zemlja rodna, ali moje srce je pri tebi. Občutim te v mehkem napevu ljubljene pesmi, v tihni mesečni noči, da mi srce spet in spet poje, da se mi širi v radosti, da se mi krči v boli, a vedno le poje - poje: "Tiha luna jasno sije, duh moj misli na svoj dom..."

Alenka Bernikova.

MEŠANI ZAKON

Veliko je slišati o mešanih zakonih. Govorimo lahko o zvezi dveh oseb iz različnega naroda ali o zvezi dveh krščanskih oseb različne vere (n.pr. katoličan - protestant itd). Mnogo se povdarja, kako nerodno je že, če sta zvezana dva iz različnega naroda in še bolj nerodno, če sta poročena dva mešane vere. Seveda se mladi navadno izgovarjajo, da ljubezen vse premaga, ker nečejo vodeti težav, ki so s tako zvezo združene. Otroci v teh slučajih največ trpijo. Neredko se zgodi prizakonih mešane vere, da ne vpošteva jo nobene vere in vzgoja otrok tozadevno največ trpi.

Cerkov, ki se jo vedno zavedala velikega in važnega pomena pri sklepanju zakonov, je z ozirom na to dala posebna določila, ki jih je vsak katoličan dolžan vpoštovati, predno sklone zakon mešane vere. Skušnja jo je naučila, v koliki nevarnosti je vera katoličanov v slučaj mešanega zakona, zato raje vedno vnaprej opozori na to nevarnost in zavaruje katoliški del, še predno je zakon sklenjen.

Cerkov na splošno strogo prepoveduje poroko katoličana z nekom, ki je kršten v odpadniški ali ločeni cerkvi (protestanti, pravoslavni itd). Če postoji važen razlog, da bo taka poroka pomenila izgubo vere za katoliški del, je taka zveza prepovedana po božjem zakonu. Če kdo sklone mešan zakon brez posebnega spregleda za to, je poroka sicer veljavna ali dotični težko greši, ker se nedovoljeno poroči. Da nekdo lahko dobi spregled mora imeti upravičen in tehten razlog za tako poroko. Nekatoliški del mora dati obljubo, da daje katoliškemu delu popolno svobodo v izvrševanju svojih verskih predpisov, obe stranki pa mprata obljubiti, da bodo vsi otroci krščeni katoliško in tudi tako vzgojeni. Poleg tega mora biti zadostna osnova za verjetnost, da bosta obe stranki dano obljubo držali. Poroka se vrši samo pred katoliškim duhovnikom.

Iz tega je razvidno, kako zelo je Cerkvi pri srcu važna ustanova zakona ter bodočnost katoliškega dela, predvsem pa bodočnost otrok. Zato je postavila zvezo katoliškega dela z nekato-liškim med oviralno zadržke. S tem pa polaga tudi vsem vernikom na srce, da resno premislijo svoj korak v zakon.

DOPISUJTE V "MISLI" IN JIH PO SVOJI MOČI PODPIRAJTE. MNOGO SLOVENCEV JE ŠE V AVSTRALIJI, KI ZA NAS LIST ŠE NE VEDO. OPOZORITE JIH NANJ. NAJ NE BO SLOVENCA, KI GA MISLI NE BI REDNO OBISKOVALE. MISLI SO TISTA VEZ, KI OHRANJAJO V NAS BOGA IN DOMOVINO!!!!

KATRA -nadaljevanje!Stran 8.

lepo v slovenskem jeziku prosila
odpuščanje.

Ta dogodek mi je prišel na misel
zadnjič, ko me je mlad fant vpra-
šal "Hav-a-ja v popačeni angleški
ni. Bojim se, da je že mnogo takih
tu, ki mešajo našo lepo slovenšči-
no s tujimi besedami.

Če je kdo podoben Katri - naj ji
bo tudi v tem, da doma govori po
naše in naj se kot ona poboljša.

Stric z Jesenic.

AFFIDAVIT za sorodnike in pri-
JATELJE.

Mnogi se obračajo na nas s proš-
njo, kako omogočiti sorodnikom
in znancem, ženinom ali nevestam
pot v Avstralijo.

Postopek za to je pravzaprav zelo
enostaven. Obrniti se je treba na
emigracijski urad, kjer je treba
izpolniti predpisane tiskovine,
na katerih je treba odgovorite za
stavljena vprašanja o prosilcu in
osebi, ki se namerava vseliti. Ra-
zen tega je treba še predložiti
dve sliki, ki predstavljata osebo,
kateri bi radi posredovali vselit-
veno dovoljenje. Ko je vse to u-
pravljeno, se prepusti človek ča-
kanju, dokler prošnja ne preleze
vse potrebne urade in dokler oblast
ne izda takoimenovani landing
permit.

Edina in verjetno največja težava
pri vsem postopku je denarno vpra-
šanje. Ljudje nimajo denarja in ne
zmorejo plačati večje vsote naen-
krat. V takem slučaju in tudi dru-
gače je najbolje, da delate proš-
njo preko katoliškega emigracijs-
kega urada, ki vam lahko poleg dru-
ge, nudi tudi denarno pomoč. Emigra-
cijski uradi, tako vladni kot katoliški,
so v vseh večjih mestih Avstra-
lije

V prošnji za vselitev zahteva oblast, da prosilec jamči stanovanje in
delo osebi, ki jo želi dobiti v Avstralijo. Delo vam verjetno lahko za-
jamči podjetje, kjer delate, lahko pa ste tudi sam delodajalec, ali pa
izjavite, da boste za zahtevano dobo vzdrževali dotično osebo in da ne bo
v breme državi. Prav tako je tudi s stanovanji. Začasna stanovanja lahko
preskrbite pri družinah svojih prijateljev ali pa pri stranki, kjer sami
stanujete.

Če ste v zadregi, ali pa ne veste, kaj bi bilo najpametneje storiti, se
obrnite na katoliški emigracijski urad. Tam vam bodo radi pomagali in
svetovali. Naslove katoliških emigracijskih uradov najdete v današnji
številki MISLI.

Failure Shocks Those Trained
To Be Success (from Page 5)

well known men who jumped to their de-
ath from high windows or roof tops.
In most cases these desperate ones
had not been reduced to poverty by
their losses, but they would have to
face a great comedown in the world
and that for them meant total defeat.

Many of these men were good as the w
world usually rates goodness. They
didn't lie or steal, and they contri-
buted generously to all worthy cha-
rities. They were pillars of society
and their names were on the church
books as members in good standing.
But there was no inwardness to their
religion. They had put their souls
as well as their hearts and minds in
to the fierce struggle for business
success. When failure came they were
not prepared to meet it. They lacked
the perspective and spiritual sta-
mina which only a deeply felt religion
can give.

Other men and women are able to take
failure in quite a different spirit.
They may have lost money, friends,
a beloved husband or wife, or even
their own health. They are at rock
bottom and have to start over again.
But one thing they haven't lost -
their central spiritual dignity. And
building on that they find a way to
make a new life for themselves, some
times better than the old life.

During this lenten period of devotion
and prayer, everyone should look
into his heart and make sure that he
can find there the strength and
courage to carry him thru whatever
life may bring.

"For where your treasure is, there will
your heart be also."

KOTICEK NAŠIH MALIH

DOMAČA VAS

Sredi polja me pozdravlja
ljubljena domača vas,
ohna gledajo zaspalo,
z line vzdigne zvon svoj glas.

Okrog hiš stoje drevesa,
ki spomladi nam cveto,
ki poleti dajo senco
in jeseni jabolk sto.

Konja dva pa hrzetata,
voz ropče in skaklja, fantič
s svojim bičem počí,
stari atej se smehlja.

Lipica na vaški gmajni,
mirno gleda na ljudi,
ve za žalost in veselje
ter narahlo zašumi.

R. Vouk.

STAREC IN SMRT

Neki starec je nabral drv v gozdu in jih hotel naložiti na svoj hrbet. Imel jih je nesti zelo daleč. Potrt je odložil težko breme in dejal: "Oh, če bi prišla smrt!" Smrt je prihitela. "Tu sem", jo dejala. "Kaj mi hočeš?" Starček se je prostrabil smrti in odgovoril: "Pomagaj mi naložiti drva na moja pleča."

V DRUŽINSKEM KROGU

Dolge, dolge, preden je našel radio svojo pot v naše domove, so se zbirale družine okoli svoje mize in to ne samo h skledu in kosilu, marveč tudi k skupni molitvi. Večere pa je polnila družinska pesem. Radio je v veliki meri izpodrinilo to petje v družini in tudi petje na vasi. Družinska povezanost, ki se je izražala v delu, molitvi in petju, je močno zrahljana. Pred dnevi sem imel srečo, da sem našel še tisto pristno in vzgledno družinsko življenje. Lepo pospravljena knečka hiša, stara velika peč in tej nasproti je stal klavir. Lini je sedla h klavirju. Hanzi je zgrabil Harmoniko, Fricej in Neža pa sta pomagala s svojimi grli in se je zadenela po prostorni knečki sobi naša pesem in tokrat se prav posebno svečano, ker je bila v proslavo tridesetletnice poroke staršev. Seve tudi številni obiskovalci niso mogli zadržati pri petju. Kmalu je bil v sobi pravi mešan zbor. To je prava naša družina, ki si zna tudi doma ustvariti ure veselja in zabave.

Dragi otroci !

Marsikaj lepega bi vam imel povedati, pa žal ne morem, ker imam razen vas še vse polno drugih otrok, ki mi vzamejo še več skopu odmerjenega časa kot vi. Tudi danes vas ne bi obremenjeval s pisanjem, pa sem se spomnil na nekaj tako zanimivega in važnega, da sem lo moral prijeti za pero.

Bilo je pred mnogimi, mnogimi sto leti, takrat, ko nas še ni bilo na svetu. Pravijo, da je bilo v zlatih časih in najbrže imajo prav. In bilo je to na Slovenskem Koróškem, na Gosposvetskem polju, o katerem ste že prav gotovo slišali. Naši predniki so si na zato posebej določenem prostoru izbirali in volili svoje poglavarje, katere so nazivali vojvode. Če boste vprašali vaše starše, vam bodo o slovenskih knezih in Koróških vojvodah mnogokaj zanimivega povedali. Jaz bi vam rad povedal samo nekaj : Leta 1414 sredi meseca marca, ko se na Koróškem že topi sneg, ko že poganja prvi zefran in se zvončki bratijo s trobenticami, pričakuje veselo snidenje z vijolico, ko so naši predniki ustoličili poslednjega koróškoga vojvode v slovenskem jeziku.

Vidite, dragi otroci, kolikega spoštovanja je vreden naš slovenski jezik. Saj je bil dolga leta v rabi pri ustoličevanju državnih glavarjev - pri postavljanju slovenskih knezov, ki so vladali naši zemlji.

Dolga stoletja so minila od takrat. Slovenski narod še živi, knežji kamen je še vedno na Koróškem; tudi slovenski jezik še ni izginil. Nasprotno. Lepo se je razvil. Postal je jezik kulturnega naroda, narodna molitev Slovencev, jezik, v katerem se izražamo v najlepših in najtežjih trenutkih svojega življenja. Postal je naš književni jezik - naš ponos in sestavina našega narodnega bistva.

Težko vam bo vse razumeti, kar sem vam povedal, a prepričan sem, da vam bodo vaši starši vse lepo razložili. Tudi oni so ponosni, da smo imeli Slovenci svoje neodvisne vladarje, ponosni za to, da takrat, ko naši vladarji niso bili več Slovenci, pa so jih vkljub temu umestili po slovenskem običaju in v slovensčini.

Stric Bradat.

Josip Jurčič:

KOZLOVSKA SODBA V VIŠNJI GORI

Povedati vam hočem, kako je v starem času tekla sloveča pravda za voljo kozla Lukeža Drenulje in nepopasenega vrta mestnega svetovalca Andraža Slamorezca.

Lukež Drenulja, višnjanski meščan, ni sicer pil svojega mleka, zakaj v tistem starodavnem času je bilo v Višnji gori še manj kravjih repov nego današnji dan. A imel je Lukež Drenulja svojo hišo sredi mesta. Res ni bila velika, pa je bila gostoljubna, kajti večna vrata so stala dan in noč na stečaj odprta. In naš Lukež, postaran, suh in klj ukast mož, ki je od pomnjenja že služil za nočnega čuvaja, je bil jako bogaboječ in potrpekljiv. V veži pa je bil privezan kozel Lisec. Kadarkoli se je oglasil kak pes, je Lisec neusmiljeno trgal svoj motvoz, nastavljal roge in se pripravljaj na trk. Iz tega je dostikrat prišlo, da se je več psov zbralo okrog njega in lajalo, da so vsi višnjanski otroci vrelj vkup in ubogega Lisca kamenjali.

Kdo pameten se bo torej čudil, če se je nesrečni kozel Lisec nekega dne popoldne, ko je Drenulja baš kradoma v hosti zanj smukal zelenjo, iztrgal in bežal meketaje na ves glas in dir po višnjanskem mestu pred psi in otroci? Ko se stori hlad, se Lisčevi sovragi na veličajo drveti ubogega bradača. Lisec se odahne prav tam za kamenjem, kjer se je nekaj porodil tisti glasoviti polž, katerega so Višnjani po božje častili, če se prav sliši in bere. Tam torej kozel Lisec sede, pomoli roge kvišku in premišlja, kam bi šel. Poza bi na vse reve in nadloge in obide ga neko sladko čustvo prostosti, ko zagleda pred seboj zeleni vrt mestnega svetovalca Andraža Slamorezca.

Kdo in kakšen je bil ta Andraž Slamorezec? Da je bil mestni sveto valec, to sem povedal poprej. Stari zapiski pa še pristavijo, da je bil človek na kratkih nogah, širok čez trebuh, da je rad jedel slani no in čebulo in, kar je morda še čmenitnejše, da je bil strupen sovražnik nočnega čuvaja, Lisčevega gospodarja Lukeža Drenulje. Slamorezec je trdil, da je Drenulja obiralec, širokoustnež, potepuh in slepar. Pri neki seji mestnih očetov je nasvetoval, naj se mu vzame ponočno stražarstvo. Vendar je tudi Drenulja imel svoje prijatelje in Slamorežčev nasvet je padel z vsemi glasovi proti tri. Od tiste dobe je bil Drenulja Andražu trn v peti. Gledal in pazil je na dan, ko ga bo pogubil.

Toda vrnimo se h kozlu Lisecu! Pa je, kakor smo povedali, s kamenja poželjivo gledal na zeleni vrt mestnega svetovalca. "Kaj, ko bi prišel do glavnatega zelja, vablji vo solate, lepe detelje in druge zelenjave," si je mislil naš Lisec. In ni dolgo prevdarjal, temveč je s svojo kozjo brado pokimal, se vzdignil in peketal proti vrtu Andraža Slamorezca.

Toda vrt je bil ograjen okrog in okrog z lesenim plotom, pet ped in tri palce visoko. Lisec je na vse načine poskušal, kako bi prišel notri, pa se ni dalo.

Vspne se s prednjima nogama vrh plota ter gleda s pregrešnim veseljem in veliko poželjivostjo na vrt premišljujoč, kako bi se dal plot podreti ali preskočiti.

Ali kaj se zgodi?

Prav v tem grehotnem stanju ga zagleda gospod Andraž Slamorezec. Pravkar je nekoliko kislega mleka posrebal za popoldnevno kosilo in nekaj premišljeval. Kar zapazi Drenuljevega kozla ob plotu in uvidi njegovo hudobno namero. Razkačen popade burkle in zdirja na plano s trdnim namenom, da bi hudobnega Drenuljinega kozla potolkel do gotove smrti. Lisec, nedolžni kozel, nič hudega vajen od starejših ljudi prijazno pomekoče (Dalje prihodnjic)

EVHARISTIČNI KONGRES

V denh od 12 do 19 aprila bo vsa katoliška Avstralija slavila evharistični kongres, ki bo v Sydneyu. Na ta kongres so povabljeni vse narodnosti Novoavstralcev, torej, tudi Slovenci. Za Slovence je določena posebna služba božja v St. James Church, Forest Lodge (v bližini univerze-via Glebe) in sicer v soboto 18 aprila ob 10uri dopoldne. Udeležba pri sv. maši je združena s spovedjo in obhajilom. Vsi Slovenci so k tej pobožnosti prisrčno vabljeni. Drugi narodi so v velikih pripravah, zato ne bi bilo prav, če bi mi zasпали. Dne 19. aprila ob 3h popoldne bo velika evharistična procesija. Narodnostne skupine se je lahko udeležele v narodnih nošah. Če ima kdo narodno nošo in bi hotel nastopiti pri procesiji naj sporoči uredništvu vsaj do 4. marca.

IZ PISEMKEGA NABIRALNIKA :
 ::::::::::::::::::::::::::::

PARRAMATTA - NSW, Precej dobra številka MISLI me je večeraj dobila. Sem sinkotu kot domačo nalogo dal spisati kratko vsobino angleškega članka o Slovencih. Ste našli prostor za Nas Dom?

CLEVELAND - OHIO - USA, Zvedel sem, da izdajate list MISLI za slovenske izseljence v Avstraliji. Rad bi dobil nekaj števil, ki so lahko tudi starejšega datuma.

RYANS CREEK - VIC, Zahvaljujem se vam za redno pošiljanje lista, obenem pa želim, da bi ga tudi v bodoče redno prejemal. Saj to je edino, kar imam napisano v slovenskem oziroma v materinskem jeziku. Lepe stvari so v MISLIH. Saj jih po trikrat prečitam. - Vas pozdravlja naročnik in čitatelj Misli.

CAIRNS - QLD, List Misli prejemam redno in se ga veselim kot sem se veselil časopisov v Sloveniji. V tolažbo so nam in v zavest, da nismo sami v tujini. List nam pove, kje vse povsodi so Slovenci.

BLACKBURN - VIC, List Misli vedno težko pričakujem. Zelo se ga veselim ko ga dobim in izvem novice o Slovencih. V teh težkih časih tujine so nam Misli edina tolažba.

WONTHAGGI - VIC, Prav lepa hvala za pošiljanje lista. Vsebinsko se je precej izboljšal. Posebno zadnje številke so prav dobre. Želim vam mnogo uspeha in napredka, da bi bila vsaka nova številka lepša in bogatejša. Iztok in Albert G. naj bi se pogosteje oglašala in nam še kaj več povedala o lepoti naše domovine posebno o naših hribih. Saj pravih planin v naši novi domovini zelo pogrešamo.

NOVA ZELANDIJA, Hvala vam za poslano številko MISLI. Časopis sem imel že poprej v rokah in mi je zaradi tega že poznan. Kar s korajško dalje, saj je vsak začetek težak. Upam, da če bomo še dolgo v omigraciji, da bo časoma "ta prave cajtonge ratal". Treba ga bo le dobro podpreti, pa bo slo.

Članke, ki sem jih do sedaj čital, so kar dobri in kar me posebno veseli je to, da obujate spomine na našo lepo domovino in spominjate ljudi, da ne bodo prehitro pozabili svoj izvor, jezik in običaje. Veseli

me tudi, da opuščate vsako politično menje in ste se postavili na izven strankarsko stališče. To je prav in zato bo vsak, ki mu je domača beseda draga, z veseljem čital ta list.

DUFFIED - SA, Toliko, da se javim. Izoliran sem od vseh živih. Živim v Bushu, tako po avstralsko rečeno. Moram se vam veliko zahvaliti za vaš list, ki ga redno prejemam. Le to me veseli, kadar kaj slovenskega vidim in preberem. Tako rad bi že enkrat prišel do dobrih prijateljev Slovencev, da bi eno ali dve zapeli, ker moje veliko veselje je peti in to - slovensko.

BRISBANE - QLD, MISLI zaslužijo to ime. Veseli me, da se ne pečajo z gnusno politiko, katere žrtve smo tudi mi več ali manj postali. Ostanjo naj na začrtani poti - BITI GLASILO VSEH POSTENOMISLECIH SLOVENCEV NA TEM KONTINENTU in ne pozabiti "SLOVENEK SEM, SLOVENEK SEM, TAKO JE MATI DJALA; kajti, kdor izda jezik svoje matere izda svojo domovino ter postane hlapec tujine. Tak ni več vreden, da se ga še prišteva med člane slovensko družine. Slovenci imamo to slabo stran, da se sramujemo pred tujci svojega jezika ter rajši uporabljamo tujega, četudi brez potrebe. Nikar tako. Saj je naš jezik prav tako lep, kot so tuji jeziki.

Lepa je zamisel o Slovenskem Domu. Res, bi bilo potrebno zgraditi središče, kjer bi se lahko zbirali in pogovarjali. Le to je škoda, da smo tako raztreseni po tej pusti deželi, da je malo upanja na kako splošno svidenje. Ali kar velja za govorico, velja tudi za to. Kot se hitro ogrejemo in navdušimo, tako se tudi hitro ohladimo in zanemarimo. Upam, da pri Slovenskem Domu do tega ne bo prišlo. Tega si ne smemo dovoliti. Le potasi in vstrajno naprej. Ne se pronagliti. Po pregovoru: kamen do kama palača...

Ostanem še nadalje vaš vdani in zvesti naročnik. Saj je od nas samih odvisno, kako bodo MISLI in kako bodo napredovale. Ako mi bodo prilike dovoljevale, vam za Misli še kaj pošljem in istočasno za naš bodoči SLOVENSKI DOM. Saj resno upam, da bo do tega slej ali prej tudi dejansko prišlo.

Naš tednik - kronika, se naroča pod naslovom "Naš tednik" Celovec (Klagenfurt), Viktringer Ring 26. Koroska (Knt.) Austria.

Stran 12.

NASLOVI KATOLIŠKIH EMIGRACIJSKIH

URADOV V AVSTRALIJI:

Federal Catholic Immigration Office
150 Elisabeth Str.,
SYDNEY, NSW.

Podružnice tega urada v N.S.W.
so v škofijskih hišah v: Armidale,
Bathurst, Lismore, Maitland, Wagga
Wagga, Broken Hill, Goulburn.

Catholic Migration Office,
St. Francis Church Grounds,
312 Elisabeth Str.,
MELBOURNE, Vic.

Podružnice so v Ballarat in
v Sale.

Catholic Migration Office,
Old St. Stephen's,
Elisabeth Str.,
BRISBANE, Qld.

Podružnice so v Rockhampton,
Toowoomba, Townsville.

Catholic Migration Office,
33 Wakefield Str.,
ADELAIDE, S.A.

Podružnica je v Port Pirie.

Catholic Migration Office,
City Mutual Buildings,
2nd Floor,
62 St. George's Terrace,
PERTH, W.A.

Podružnice so v Geraldton,
New Norcia, Kimberley.

Pri uredništvu so na razpolago
sledenče knjige:

1. Socialni dan - izšlo v Argentini

cena 5/-

2. Cirilmetodijska ideja (Zup. Merkun)

cena 10/-

3. Mož božje volje (Dr. Lambert Ehlich)

cena 2/-

4. Ugovori proti veri in odgovori

cena 2/-

5. Moj prijatelj - koledarček

cena 10/-

6. Koledar - zbornik Svobodne Slo-
venije (iz Argentine)

cena 30/-

7. Koledar Ave Maria (Sev. Amerika)

cena še ni jav-
ljena.

8. Molitvenika: Večno življenje in
Kam greš

9. Jeglič (Izredno lepa in zanimi-
va knjiga)

cena £2, za
naročnike Mohorjevih knjig 30/-

V Argentini bo izšla knjiga znane-
ga socialnega delavca Dr. I. AHCINA
z naslovom SOCIOLOGIJA (Nauk o
družbi). Knjiga je že v tisku. Kdor
se za knjigo zanima, naj nam čim-
prej sporoči.

Prva pošiljka Mohorjevih knjig je
posla. Kdor se zanje še zanima, naj
nam nemudoma sporoči, da jih naro-
čimo. Donar je treba plačati ob
naročbi.

P R O D A M Wolfov nemško-slovenski
slovar v dveh debelih knjigah (Obseg
2012 strani). Slovar je pisan v gotici.
Bosadni sklad je zelo bogat in pri-
ročen za literarno-znanstveno delo.
Vezava trda in zelo lepo ohranjen.
Cena £2 in poština.

Slovenski
zastopnik za prodajo vseh električ-
nih in muzikalnih potrebščin je g.

V O R S I C

19 Belgium Str. AUBURN - NSW.

P a k e t e
v domovino najlažje pošljete preko
NEW AUSTRALIAN PARCEL SERVICE
G.P.O. Box 1336 PERTH, W.A.

SLOVENSKI KROJAČ
vam po ugodni ceni izdelava obleko, da
boste kot bi vas "iz škatlice vzeli".
Obrnite se na:

Andrej Mauric,
8 Glebe Rd.
GLEBE - SYDNEY

Pri njem lahko naročite tudi najraz-
ličnejše blago.

PODPIRAJTE SLOVENSKE OBRTNIKE. POMA-
GAJTE VSEM - & SVOJIM NAJPREJ, DA SE
BOMO TUDI SLOVENSI V AVSTRALIJI GO-
SPODARSKO DVIGNILI.